Ч. 205. Четвер 24 (11) вересня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвих соймів. — Борба з Німцями. — Справи угорскі. — З Балкану.

На вчерашнім засіданю краєвого сойму по відчитаню петиций і внесень та інтерпеляций, полагоджено чотири наглячі внесеня в справі уділеня запомог погорільцям кількох громад, а відтак приступлено до дневного порядку. Мотивували свої внесеня п. Кивелюк про зміну деяких постанов краєвого закона про шупасництво, п. Содомора про полекші на державних зелізницях, п. Сандуляк про увільнене від консумцийного податку мяса з дорізуваного товару, п. Олесницкий про реформу закона о риболовли, п. Адам і Тертіль про розширене автономії краєвої і вкінци п. Олесницкий і Король про реформу виборчу. — Слідуюче засідане нині.

На вчерашнім засіданю горішно австрийского сойму предложили пос. Баєрле і тов. внесене, жадаюче, аби з причини насильств, яких жертвою стають Німці в околицях мішаних, правительство внесло закон о обовязку виплати відшкодованя за шкоди спричинені в часі таких подій.

Вчера відкрито в Горициї істрийский сойм. Пос. Ґреґоріч, Словінець, вніс, аби на знак жалоби з причини подій в Люблянї засідане закрито. П. Марані іменем Італїянців прилучив ся до того внесеня, котре відтак одноголосно принято.

На вчерашнім засіданю ческого сойму пос. Ніче і тов. зробили внесене, аби з огляду на то, що не всї посли володіють другим язиком краєвим, всї внесеня перекладано також на другий язик краєвий.

В суботу і в неділю вибухли в Люблянї грізні демонстрациї Словінців против Німців. Словіньскі демонстранти переходили улицями міста і нападали на німецкі доми, вибиваючи шиби та зриваючи німецкі вивіски із склепів. Коли полїция не могла собі дати ради з демонстрантами, візвано войско. Товпа обкинула войско каміньем, а тоді войско зробило ужиток з оружия. Від куль погибли на місци дві особи, а кільканайцять одержали тяжкі рани. Ті демонстрациї в Люблянї викликали відгомон у всїх околицях, де мешкають Словінцї з Німцями і в стирийских містах Марбурзї і Цилеї, де знов Німцї мають більшість, почали они устроювати погроми на Словінцях. Як нині з Відня доносять, правительство вислало до президента краю в Країнї остре поручене, аби поробив всякі зарядженя для безусловного запевненя безпечности осіб і майна в Люблянї. Президент краю одержав поручене, аби старав ся забезпечити кождому свобідне виповнюванє его приватних прав і виступив против всїх язикових насильств. В тій цїли належить недопускати до ніяких збіговищ на улицях і площах публичних. Належить зарядити вислідженє осіб котрі допустили ся насильств на горожанах міста, жадаючи від них усуненя вивісок і взагалі всїх тих осіб, котрі брали участь в демонстрациях, аби против них виступити з цілою строгостию закона. На случай, коли би появили ся нові забуреня, має краєве правительство сейчас перейняти в свої руки управу полїциї. Правительство поробить всякі можливі зарядженя, аби завести публичну безпечність в Люблянї і зробити лад.

Віденьскі часописи обговорюють події в Люблянї з незвичайним огірченем і звалюють головну вину на бурмістра Грібара, котрий маючи під своїми приказами цїлу службу безпечности не зробив нічого, щоби не допустити до погромів.

Вчера відбув ся похорон двох убитих осіб в часї демонстраций. Всї склепи в місті, також

31)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З англійского — Томи Кобба.

(Дальше)

В десять мінут, коли Гольт замкнув двері від келї, зайшов він до городу в „Лісним виді“. Тут вже не сьвітило ся в ніякім вікни, лиш в сїнех блимало ще сьвітло, а коли Гольт потягнув двічи за шнурок, отворила пані Кавдрі двері. Інспектор вложив чим скорше ногу між двері, щоби їх не можна було зараз замкнути. — Чи можу поговорити з паном Ферфордом? — спитав він.

— Нема дома! — відповіла господиня сердито.

— Коли сподїваєте ся его приїзду? Я інспектор Гольт із Скотлендордфу і приходжу у важній справі — мушу ще сеї ночи поговорити з паном Ферфордом.

— То зовсім неможливо — відповіла пані Кавдрі трохи сердито, — бо він взагалі нині не верне.

— Чи се має значити, що він покинув Рукфільд на віки?

— А так, на віки!

— То закличте свою паню.

— Вибачте, пане інспектор, але я тут одніссенька особа, яка ще єсть в сім домі.

— А зі служби нема нікого? Деж єсть покоєва?

— Она сего вечера відправила ся.

— Колиж від'їхав пан Ферфорд? — звідував ся Гольт дальше.

— Около девятої години.

— Колиж пан Ферфорд не верне, то я мушу мати его адресу — сказав інспектор. — Я вже вам казав, що то розходить ся о справу великої ваги — отже майте розум і скажіть, де можу знайти пана Ферфорда.

— Того я ніяк не в силі вам сказати, пане інспектор.

— Значить ся, ви не хочете; зважте собі то, що можете бути арештовані за ставлене опору против властий.

— Ще того би не стало? — замуркотіла господиня гнївливо — я Богу дякувати, ще не мала ніколи ніякого діла з судами, а впрочім не буду ніколи о тім говорити, що нікого нічо не обходить.

Гольт видів, що з такою упертою і завзятою жінкою, як пані Кавдрі, не дасть собі ради, отже хотів бодай переконати ся о правдивости єї візнань і зажадав, щоби она показала ему цїле помешкане. Пані Кавдрі попросила его тоді до середини, взяла лямпу до руки і повела зараз на поверх до того помешканя, котре Йосиф Боджер так довго підглядав.

Сїни, з котрих виходило ся до чотирох комнат, були вистелені грубими ковдрами так само, як і всї прочі комнати. Перша комната, спальня, була пуста і порожна.

Хто тут мешкав? — спитав Гольт, але пані Кавдрі удала, що не чує і пішла до другої комнати, бо була шафа повна книжок і отоманка та кілька деревляних стільців, але впрочім більше нічого. Третя комната найбільше здивувала Гольта, бо він побачив єї перероблену на хорошеньку взірцеву кухню. Та й тут був поміст вистелений грубими коврами. Послїдна комната стояла майже зовсім порожна але від одної стіни до другої переходили дроти, мов би в якім телеґрафічнім заведеню, причіплені до гаків в мурах. В однім куті стояла на двох високих стільцях велика деревляна бочка з водою.

— Чи може хочете оглянути ще й комнати на долині? — спитала его пані Кавдрі дуже чемно.

Інспектор Гольт згодив ся на то і перешукав кождий кутик дуже старанно, а наконець позапинав ся і пустив ся до дверий. — Отже не хочете мені нічого сказати, куди пан Ферфорд поїхав і де він тепер перебуває? — Ну, добре — сказав він по хвили, коли пані Кавдрі все ще не хотіла нічого сказати, — в найблизшім часї почуєте про мене.

Вахмайстер Кадман ждав на інспектора Гольта в будинку полїцийної сторожі. — О котрій годині відходить завтра перший поїзд все одно, в котру сторону? — спитав его Гольт.

— О першій і сорок пять мінут, пане інспектор.

— Уважайтеж тепер, що вам скажу, щоби ви не зробили якої дурниці. Мусите о шестій годині стояти в брамі „Лісного виду“. Чей знаєте бодай з лиця служниці пана Ферфорда?

— У него були дві — покоєва і пані Кавдрі.

німецкі були позамикані. Похорон перемінив ся в велику словіньску маніфестацію. Взяло в нім участь до 40.000 людий. Сам бурмістр в супроводі кількох радних зложив іменем міста величезний вінець на домовинах жертв. Також социялісти взяли участь в похороні, а духовеньство явило ся в цілости. Похорон відбув ся спокійно і похоронний похід розвязав ся без ніяких демонстраций. В часі похорону залога войскова Любляни була сконсиґнована.

Вчера в полудне відбула ся в бюрі президента угорского сойму Юста конференция міністра справ внутрішних ґр. Андрашого з провідниками сторонництва з 1848 р. Була поголоска, що ґр. Андраши представив конференциї в головних начерках проект реформи виборчої.

З'їзд бар. Ерентали з міністром Ізвольским довів до повного порозуміня між обома дипльоматами в Балканьских справах, а непорозуміне, яке вийшло задля наміреної будови Санджакскої зелізниці між Австриєю а Росиєю, розвіяло ся, а якнебудь мірцштеґска проґрама з'їздом в Ревли і анґльо-росийским зближенєм та нотою була усунена на бік, то тепер всі держави европейскі згоджують ся на прихильно-вижидаюче становище, яке заняли Австрия і Росия супротив Туреччини, де вислід з'їзду викликав велике вдоволене. — Католицкі Альбанці під проводом архиєпископа скутарского о. Ґерінього, вислали цісареви Франц Йосифови з нагоди 60 літного ювілею привітну адресу, в котрій дякують також за охорону католицкого населеня Альбанії, а особливо за підмогу, яку цісар там вислав перед трема роками з нагоди шкід заподіяних землетрясенєм. Адресу підписав весь католицкий епископат. Ся заява набирає немалого політичного значіня з огляду на теперішне положене на Балкані.

Віденьскі часописи приносять вісти, що правительство візвало родини офіцирів, перебуваючих в окрузі Новий Базар, аби звідтам виселили ся, а рівночасно видало поручене, аби під ніяким услівєм не видавано тепер офіцирам відпусток до краю. Neues Wiener Abendblatt на основі вказівок з міністерства війни пояснює, що таке заряджене супротив родин офіцирів в Новім Базари не є чимсь несподіваним. Намір переселеня тих родин був все, але не видавано на то приказу, бо часи були спокійні, тепер же супротив непевного положеня не можна було инакше поступити.

Новинки.

Львів, дня 23-го вересня 1908

— **З почти.** З днем 26 с. м. буде отворена при уряді почтовім у Висучці борщівского повіта стация телеґрафічна з обмеженою службою дневною а з днем 1 жовтня заводить дирекция почт і телеґрафів в місцевости Бонів, належачій до округа доручень уряду почтового в Яворові, складницю почтову зі звичайним кругом діланя.

— **Здержане руху.** Дирекция зелізниць державних в Станиславові подає до відомости, що в наслідок зливи в послідних днях і ушкодженя через то шляху застановлено загальний рух на шляху Печеніжин Щепановский - Слобода рунґурска-Копальня з днем 22 вересня с. р. аж до відкликаня.

— **Дрібні вісти.** В наслідок безнастанних дощів в послідних днях настали на Буковині в ріжних сторонах повени. — Як доносить W. Abendpost крім знаних вже двох случаїв чуми, які стверджено на пароплаві „Архікн. Франц Фердинанд" в Триєсті не було вже більше нового случаю. Підпринято далеко ідучі средства осторожности. — З днем 21 с. м. занедужало у Львові на шкарлятину 10, а всіх недужих разом було 313; з того подужало 9, а осталось в лїченю 304 осіб. — Вчера закінчила ся розправа против фальшівників гроший і виказала, що они пустили всего 30 фальшивих ґульденів в курс. Шведзіцкого і Ґроса засуджено на рік вязниці а Білиньского на 9 місяців. — П. Цецилія Векслер, замешкала при ул. Пекарский згубила вчера брошку з брилянтами вартости 2400 К. — Бурмістром міста Белза вибраний п. Александер Мілковский.

— **Холера.** З Подволочиск доносять: Прибув тут санітарний референт ґенеральної інспекциї австрийских зелізниць державних, радник цісарский Фрід з Відня в цїли розслідженя на тутешній стациї заряджень против занесеня холери з Росиї. В присутности лікарів дра Давида і дра Сьвідерского брав др. Фрід участь в санітарній ревізиї подорожних і пакунків. — З Петербурга доносять, що там занедужало вчера знов 417 осіб на холеру, а з тих померло 167. Від самого початку холери, значить ся від 21 (3) серпня аж до 3 с. м. занедужало в Росиї 2440, а померло 1141 осіб. — Як доносить Berl. Tagblatt, відставлено вчера в Берлині до шпиталю Вірхова 4 особи, котрі занедужали серед ознак нагадуючих холеру; 2 з них походять з Росиї.

— **Убийство.** Оногдашної ночи в однім з найпослїднїйших готелїв, при ул. Фірманьскій ч. 3. „під золотим львом" допустив ся фірер 6. компанії полку піхоти ч. 15, Іван Підгорчиньский, родом з Кобиловолок, теребовельского повіта, убийства на дуже хорошій повійници Павлині Ординець, котрій на три роки заказано було перебувати у Львові. Що було причиною убийства, не знати; але можна припускати, що просте звірство і пияньство зробили з Подгорчиньского убийника. Подгорчиньский, як то виказали доходженя поліцийні, забавляв ся і запивав ся з Ординцівною цілий вечер по шинках а до того ще не він платив, лиш она. В однім з шинків мало між ними прийти до суперечки о заплату рахунку за напитки.

Ледви що обоє увійшли до комнати згаданого готелю, як слуга готелевий, Іван Свобода, зачув якісь зойки і зараз пішов туди. Перед дверми крутив ся по коритари Подгорчиньский а в комнаті стояла Ординцівна, зловившись рукою за ліву грудь, з котрої плила кров. Подгорчиньский побачивши Свободу, спитав его спокійно о слугу а відтак збіг ними скоро на долину. В тій хвили Ординцівна впала на землю і закінчила житє.

Свобода видячи то, наробив крику і вибіг на улицю хотячи придержати убийника. Рівночасно й кількох прохожих пустило ся за убийником, котрий побачивши погоню зачав втікати в цілої сили і коло каварні „Музеум" повалив ся на землю. Тут кинули ся люди на Подгорчиньского, а він тоді добув закровавлений багнет і загрозив ним; скориставши з переполоху схопив ся і вибіг на Гетманьскі вали і тут сховав ся в корчах за будкою трамваєвою. Там однак слуга готелевий Вахмани і двох поліцаянтів арештували его та відвели на поліцію.

На інспекциї поліцийний не хотів Подгорчиньский нічого сказати комісареви поліциї пану Квятковскому. Остаточно по довгих заходах сказав лиш: Убив, не знаю, чи пробив еї чи подушку. По переведенім слідстві відставлено тіло убитої до інститута судової медицини, а убийника видала поліция в руки властий войскових.

— Не о покоєву мені розходить ся; але коли би пані Кавдрі вийшла з дому, то ідіть за за нею, куди би она й не пішла, чи пішки чи зелізницею. Звідтам, де би она станула, зателеґрафуйте зараз до мене. Лиш мусите перебрати ся по цивільному і так слідити за нею, щоби она того не добачила.

З поліцийної станиці пішов Гольт до „Лаврового двора" а що то було вже по півночи і там не сьвітило ся, не хотів він вже дра Вірета будити і длятого відложив розмову з ним до другого дня а тепер пішов до господи „під Львом", де вже перед тим найшов був для себе комнату на переночоване.

24. Глава.

Оповідане доктора Вірета.

— Алеж бо ранний з вас пташок, інспекторе! — сказав доктор Вірет, коли в вівторок рано увійшов до столової комнати, де інспектор чекав на него вже від осьмої години. Фльоренсия уперла ся була бути при розмові, хоч доктор Вірет то їй відраджував. Она цікава була, чи Гольт не буде щось розповідати про Арнольда.

Здає ся мені, що я вже наконець впав на слід — говорив інспектор — і приходжу просити вас о поміч. О скілько знаю, то вас в суботу в ночи кликали до „Лісного виду" — чи можу вас просити, щоби ви мені розповіли, що там стало ся, чи діяло ся, кого ви там виділи, з ким говорили, словом всі обставини, які вам видавали ся замітні.

Фльоренсиї замість Арнольда прийшов за раз на гадку Овен, про котрого інспектор доси і словом не згадав; лице еї поблідло і она старала ся з очий мужчин відгадати, які гадки у них в голові.

— То моя лікарска справа — сказав доктор Вірет — отже зрозумієте, що я мушу о тім мовчати.

— Але я мушу, пане докторе, наставати конче на то, щоби ви сказали — відозвав ся інспектор рішучо. — Важне діло відкликує мене з Рукфільда і я лиш длятого тут ще лишив ся, щоби послухати, що ви скажете.

— З того, що я міг би вам сказати, не прийшло би вам нічого — сказав доктор Вірет, котрому поведене інспектора якось не сподобало ся.

— О тім можу судити, аж коли почую, що ви скажете. Як би то, що ви мені скажете, не стояло в ніякій звязи з нашою справою, то я би ніколи не надужив вашого довіря. Можете бути переконані, що лиш обовязок змушує мене обставати при моїм жаданю. Ми арештували чоловіка, котрий допустив ся вломy у полковника Аскю — він зізнав, що видів пана Дервента.

— Як то! Мого тата? — крикнула Фльоренсия і схопила ся з крісла.

— А так, досьвіта пятого марта, около першої години. В той спосіб довідали ся ми дещо близшого: пан Дервент ішов на кладовище а безпосередно за ним ішла якась чорно убрана женщина, котра, як то я напевно знаю, мешкала в двірку званім „Лісний вид". А що крім вас, пане докторе, більше ніхто не переступив порога того дому і ви лише що тамтої ночи там були, то зрозумієте, як великої ваги може бути для нашої справи то, що ви би розповіли.

То Арнольд добре казав! Отже Овен, відколи Фльоренсия его знала, не мешкав сам один і держав в як найбільшій тайні побут тої женщини в своїм домі. Тепер, коли вже то стало звістне, то Фльоренсия не лиш рада би була знати, в якій звязи стояла тота женщина з убитем еї батька, але також в якій звязи стояла она з Овеном, чи то була може его жінка чи ні.

— З того ще не виходить, що тота женщина, о котрій вже тілько наговорило ся, що аж недобре від того робить ся, мусіла конче видіти пана Дервента — сказав доктор Вірет, котрий таки ніяк не хотів нічого говорити.

— О тім не можемо перед часом рішати — відповів Гольт рішучо. Той, котрий мені то розповідав, каже напевно, що она его виділа — він мій старий знакомий і називає ся Боджер — він читав оповістку о визначеній нагороді і єму удало ся вислідити помешкане тої загадочної женщини а тоді він, щоби ще дальше слідити за нею, став на службу у пана Ферфорда.

(Дальше буде).

Всячина
для науки і забави.

— **Орвіль Райт про свою катастрофу.** Орвіль Райт, як доносять з Вашінґтону, має ся по своїй катастрофі вже значно ліпше. Вже не омліває так часто як спершу, а коли тратить притомність, то лиш на хвильку. Здає ся також, що не дізнав ніякого внутрішного ушкодженя. Зломана нога єсть добре зложена, але Райт не подужає борше аж як за три місяці. Орвіль Райт розмавляв вже про свою пригоду з механіком Тайльором і так сказав: Як би аероплян падав був з більшої висоти, то ми були зовсім гладко спустили ся, а так місце було вже за мале. Як би я був мав ще під собою яких трийцять стіп, я би був поставив аероплян на его природне становище. Мимо спротиву лікарів казав він принести шрубу і придивляв ся їй кілька минут, причім слуга шпитальний мусів єї держати і показувати єму. Остаточно сказав він: Аж тепер виджу ясно. Видите отсей глубокий проріз? Він показує, що шруба коли крутила ся, вдарила об сталевий дручок керми. Шруба і керма в той спосіб зіпсували ся і вже не робили як слід. Я зачув поза собою якийсь шум, але не мав відваги обернути ся, бо в тій хвили побачив, що аероплян не слухає керми. Я нахилив ся зараз до мотора, щоби его застановити і спустити ся, але в тій же хвили машина перехилила ся наперед і почала спадати. Я маневрував зараз движимими площами. Спадаючи спостеріг я, що я опанував знову машину, і машина почала дійстно знову підносити ся передом, але тоді вдарила вже об землю. Мене приголомшило. Пригадую собі лиш тілько, що коли ми летіли в долину, поручник Сельфрідж голосно кричав: Ой! Ой!

— **Про найбільший диямант на сьвіті** доносять з Амстердаму: Величезний диямант Кулінан, котрий важив 3027 каратів, а котрий даровано анґлійскому короледи Едвардови, розколено на дві великі части. Більша часть задержала свою первістну назву Кулінан і важила в сирім стані 1700 каратів а відбитий менший диямант важив 1000 каратів; прочі менші камінчики важили всі разом 300 каратів. Другий великий диямант вже тепер готовий. Єго вишлюфовав по шестимісячній роботі шлюфар Генрі Ку (Кое), артистичний шлюфар у фірми Ашера. Єсть то великий круглий брилянт, котрий ще тепер важить 330 каратів. Доки Кулінан не буде вишлюфований, то сей єсть найбільшим диямантом на сьвіті. Єго попередник „Імперіяль" важив лиш 240 каратів. Диямант „Ексцельзіор" важив в сирім стані 900 каратів, але при шлюфованю розколено его на кілька кусні́в. Сей вишлюфований вже диямант названо „Кулінан II."; він представляє вартість міліона риньских і єсть так красний, що навіть у знатоків викликує здивоване. Він єсть білосинявої краски і такий чистий і ясний як ніякий з дотеперішних диямантів, а щоби ще ліпше ломив сьвітло і сьвітив ся, то зроблено на нім подвійну скількість фапет (площ) як на звичайних брилянтах. Очевидно ще красший і дорожший буде „Кулінан I.", котрий по вишлюфованю буде важити 900 каратів; він за два місяці має бути вже зовсім готовий. Знатоки кажуть, що его вартости не можна докладно означити. На авкциї межи американьскими міліонерами можна би дістати за него 40 міл. риньских. То річ певна, що оба Кулінани яко брилянти будуть представляти вартість многих міліонів а король має одержати їх на Різдво разом з фотоґрафічними знимками з тих диямантів в ріжних порах їх шлюфованя. Фотоґрафії ті будуть уложені в альбум і король буде так мати докладний образ того, як тоті диямант шлюфовано. Диямантів тих стережуть тепер дуже строго. Що вечера по роботі несе їх Генрі Ку в супроводі пана Ашера — до підземної комори, де переховують дияманти в зелізних скринях. Перед тою коморою і перед самим будинком стоїть завсіґди аґент поліцийний а в ночи два нічні сторожі ходять по цілій фабриці.

— **Маленька несподіванка.** Американьский міліярдер Зінґер в Пітсбурзі зробив недавно тому своїм дітем з нагоди торжества свого золотого весіля маленьку несподіванку. Коли оба сини і обі доньки засїли до родинного пира, побачили коло своїх тарелів на столї малі пакуночки завинені в папір, котрі їх родичі дали їм на памятку з нагоди свого торжества. Коли діти отворили дома ті пакуночки, знайшли в них маленьку несподіванку, дрібничку: по 16 міліонів долярів (80 міліонів корон) в кождім. Сгарий Зінґер доробив ся спекуляцією на стали і ґрунтах майна звиш 100 міліонів. Коли недавно тому его приятель міліярдер Льокгарт, що доробив ся міліонів на нафті дав своїм дітем в дарунку по 4 міліони Зінґер не хотів остатись позаду і дав своїм дітям в четверо більше, а собі лишив 36 міліонів, щоби не бідував на старість і не згинув може з голоду, бо він перестав же торгувати сталею і ґрунтами.

Телеґрами.

Будапешт 23 вересня. Сеї ночи занедужав тут і помер серед ознак холери (бігунка і блювота) 62-лїтний сторож нічний Филип Кунцек. Чи має ся тут діло з холерою, доси ще не провірено. Нині відбуде ся секция тїла.

Київ 23 вересня. Київский поліцмайстер предложив проєкт будови касарні при університеті для поліціянін, котрі мають пильнувати безпечности на університеті.

Петербург 23 вересня. Холмске братство Матери Божої одержало повідомлене, що справа вилученя Холмщини з царства польского стане на найблизшім порядку дневнім Думи.

Константинополь 23 вересня. Пропаґанда виборча розвинула ся тут і на провінциї. З декотрих міст як н. пр. з Триполіса доходять вісти, що вибори опізнять ся о яких два місяці.

Ріо де Жанейро 23 вересня. Депеша з Асунціон в Параґваю доносить, що з причини викритя заговору проголошено до 30 падолиста стан облоги. В звязи з тою справою арештовано богато осіб і замкнено у вязници.

Софія 23 вересня. Вчерашний поїзд з Константинополя обняв на болгарскій границі з приказу болгарского правительства болгарский персонал зелізничий, котрий повів поїзд аж до Софії. Той процедер буде й дальше примінюваний. Заступники Німеччини і Австро Угорщини поробили у болгарского правительства кроки в цїли виясненя справи. Правительство болгарске відповіло, що не може уважати страйку за скінчений і мусить в цїли береженя народних і державних інтересів доти так поступати на тій зелізници, доки аж не будуть увзглядненi жаданя болгарского правительства і не буде дана запорука спокійного руху.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збіжа у Львові.

дня 22 вересня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·—	до	10·20
Жито	8·30	до	8·50
Овес	6·40	до	6·60
Ячмінь пашний	6·80	до	7·20
Ячмінь броварний	7·50	до	8·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	8·—	до	10·50
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	60·—	до	70·—
Конюшина біла	40·—	до	50·—
Конюшина шведска	70·—	до	75·—
Тимотка	—·—	до	—·—

— **До наших ремісників, промисловців і взагалї добрих наших людей!** В р. 1909 буде найстарше наше ремісниче Товариство „Зоря" у Львові сьвяткувати 25-лїтний ювилей свого єствованя. — Вернувшись гадкою 25 літ назад, Львів наш що до руской ремісничої кляси представляв сумний для нас образ. Та часть нашої суспільности майже не єствувала для нас. Чотирох було нас, а іменно я і трох ремісників сходились мо ся на нараду в тою гадкою, щоби ратувати сю клясу від цілковитого загину, та постановили при помочи тоді ще молодого правника дра Костя Левицкого засновати ремісниче Товариство руских ремісників „Зоря". Дня 22 мая 1884 відбули ся перші загальні збори сего Товариства під проводом п. Юліяна Романчука. В р. 1909 наміряє „Зоря" сьвяткувати 25-лїтний ювилей свого єствованя, та бажалибисьмо сьвяткувати его вже як не у власній хатї, то бодай на закладинах власної хати. Се горяче наше бажане! Та на жаль хоть від кільканайцяти літ збираємо грошики на сю цїль, однак тяжко їх було стілько назбирати, щоби можна було в дорогім Львові набути на власність яку реальність, котру моглибисьмо назвати своєю хатою. Зоряни не змарнували часу, бо збудили в часі єствованя нашої „Зорі" любов до рідного краю до рідної мови в сотках ремісників та промисловців наших, та нині у Львові вже не то, що було перед 25 роками, бо і ремісники та промисловці наші тут вже є такі, що сьміло постоять за руску справу. А мимо того „Зоря" не має еще своєї власної хати, тої підпори розвитку кождого товариства; бо в „В своїй хатї, своя правда і сила і вотя". Тож яко довголітний голова „Зорі" відкликую ся до наших ремісників, промисловців і взагалї до добрих людей в цілім нашім краю з горячим прошенем, щоби численно вписували ся в члени „Зорі" і жертвами своїми піддержали тую львівску „Зорю", що стала тепер огнищем житя наших львівских ремісників і промисловців, аби она могла сьвяткувати 25 лїтний ювилей свого єствованя у власній хатї. Хто чим може, нехай поможе! Ласкаві жертви прошу пересилати на адресу: „Краєвий Союз кредитовий" у Львові, на книжочку вкладкову 1631. — Василь Нагірний.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середньо-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).